

Körmös

Miközben a sajtó Ottlik Géza Budájának megjelenése idején egyfolytában arról faggatta a bennfenteseket, hogy vajon csak az ingyenceké, a szakértőké lesz-e a regény, a valóság pillanatok alatt rácáfolt a fanyalgókra: noha nem kevesebb, mint tízezer példányban jelent meg, a könyvhét utolsó napjain már nem lehetett belőle kapni, úgyhogy a kiadó kénytelen volt újranyomni.

Pedig a szakértők nyilvánvalóan nem reklámnak szánták, amit előzetesen mondtak róla. „A Buda alapkérdése – nyilatkozta például egyikük – végső soron koncepcionális, kompozicionális kérdés.” Bizony nem olyan ajánlás az efféle, amitől a nép könyvvásárlási örületben törne ki. Pláne most nem, amikor egyre drágább az olvasnivaló, az irodalmárok pedig nem győzik bizonygatni, hogy a piacot menyire elárasztotta az igazi értékeket elfedő úgynevezett szemét. És mégis, a furcsa előzmények és a mostoha körülmények ellenére a regény tartja magát. Dacára annak, hogy szakértői részről ezidáig szinte nem is írodott róla komoly értékelés, a Gallup Intézet legfrisebb felmérése szerint a magyarországi könyvesbolti top listát magasan Ottlik Budája vezeti. S ez még nem minden. Abban a műfajban, amit a finnyás szakértők csakis szemétnek tudnak nevezni – az utcán árusított ponyvairodalom kategóriájában – a Buda ugyancsak a tíz legkedveltebb könyv közé tartozik.

E művészetszociológiai csoda után senki nem kezdeményezheti többé az úgynevezett könyvpiaci szemét kisöprését. Ottlik Géza Budája után erről a naponta hangoztatott fellegzős értelmiségi szándékról egyszer s mindenkorra le kell mondani.